Ştiința de a fi o știință

On Februarie 14, 2020

Întreabă-te ce-ai făcut pentru știință, dacă vrei să afli cât de folositor ai fost progresului lumii.

Sunt două feluri de cunoscători.

Cei care au înțeles dedesubturile Marii Cunoașteri, reușind să exprime esența ei într-un limbaj pur metafizic, adică perceput numai de cei inițiați în domeniu (un număr foarte restrâns de indivizi).

Şi cei care au înțeles cum să pună în valoare esența Marii Cunoașteri prin formulări simple care emană un fel de căldură sufletească, cu doză puternică de inspirație, ca atunci când asculți continuu o melodie ritmată, veselă, sau senzuală, fără să-i memorezi versurile. Te atinge la suflet o asemenea operă.

Însă, cunoscătorul veritabil este cel care îmbină elegant, simplu, cu suflet, amândouă modalitățile de abordare a Marii Cunoașterii - făcând-o nu doar accesibilă, ci mai ales nobilă.

Şi mai sunt "deștepții", aceia care au înțeles totul, dar care toată viața lor n-au creat absolut nimic în numele Ştiinței (poate așteptând să facă alții treaba în locul lor). Aceștia sunt cei mai nefolositori lumii și progresului ei. Faptul că te prezinți în fața lumii drept atotștiutor, nu înseamnă nicidecum că știința se mișcă într-o direcție sau alta.

Aici este bine să ne amintim ce spunea esteticianul român, Liviu Rusu: *"Au fost oameni de seamă, în toate domeniile, puțin dotați. Dar ei au reușit să fie mari, au devenit "genii" (cum se spune) prin calități de a căror lipsă nimeni nu vorbește bucuros când o resimte. Toți au avut acea puternică conștiință de meșteșugari, care începe prin a învăța să execute fără greș părțile înainte de a cuteza să înjghebeze un mare tot. Ei și-au luat timp pentru a o face, fiindcă reușita amănuntelor, a accesoriilor, le procura mai multă plăcere decât efectele unui întreg strălucitor."*

Leadership: Tiparul cunoașterii tale despre lume urmărește intercondiționarea dintre conținut și formă, dintre idee și forma cristalizată a creației încărcată cu multiple și nebănuite semnificații?

De fapt, tot ce se întâmplă în lumea asta depinde de un singur factor: știința. Oamenii de știință sunt singurii care mișcă ceva colosal, împingând veșnic stânca uriașă a lui Sisif. Fără ei, nu ar exista putere, nici progres.

În timp ce politicienii caută să fure unii de la alții un os mai mare, în timp ce oamenii normali își văd de treburile lor. Iată ce îi preocupă pe oamenii de știință: *"Dominarea forțelor și spiritelor naturii presupune cea mai înaltă perfecțiune morală, cea mai înaltă spiritualitate".*

Un exemplu. Iată părerea celebrului medic francez Gérard Anaclet Vincent Encausse despre ce înseamnă să-ți asumi impactul și palmaresul științei:

"Puterea omului este aproape nulă pe lângă cea a electricității, a aburului sau a atomului. Dar, opunându-le, prin anumite combinații, forțe tot atât de puternice ca și ele, omul le concentrează, le înmagazinează, le constrânge să transporte sau să sfărâme, să reducă la câteva secunde distanțele pe care altfel ar trebui să le parcurgă în câteva luni."

Totodată, aceasta este adevărata spiritualitate de care dă dovadă Prospero (personajul lui Shakespeare) atunci când supune materia și legile pământului propriei sale voințe. Practic, el este întruchiparea omului de știință, singurul capabil să se ridice la statutul de Dumnezeu. El este cheia care deschide porțile misterului: "Precum în cer și pe pământ."

Leadership: Experiența ta de a asimila o cunoaștere subtilă se ridică la nivelul cunoașterii asimilate prin experiența de creație care deschide porțile misterului: "Precum în cer și pe pământ" ?

Tind să cred că Marea Cunoaștere aparține îngerilor, sau celor care știu să trăiască veșnic. De fapt, aș zice că acest "Palat al lui Solomon" poate fi experimentat în același chip nemijlocit în care experimentezi ceea ce ține de Creație și Creator, punând în prim planul realizărilor tale experimentul unei minuni: de a realiza ceva ce n-a mai realizat nimeni niciodată. Iar celebrele cuvinte "Precum în cer și pe pământ" se supun unui singur înțeles: orice lucru are un dublu al său.

Străduindu-te să raționalizezi experiența ta intuitivă asupra diferențelor dintre idee și obiect, dintre lucru și formă, dintre idee și limbaj, dintre idee și manifestarea ei sensibilă, sau dintre simțire și imagine artistică, vei putea să ajungi la un numitor comun: să consideri utilă abordarea unei noi perspective asupra naturii lucrurilor în concordanță cu ordinea lor obișnuită.

Astfel, vei ajunge să înțelegi metafizica. Care, în viziunea simplă a lui Leonardo da Vinci, are la bază următoarea sugestie: *"Dacă privești un zid împestrițat de pete și făcut dintr-un amestec de pietriș, și dacă ai de inventat o priveliște oarecare, vei descoperi pe acest zid similitudini cu diverse țări, cu munții lor, cu fluviile, stâncile, arborii, landele, văile adânci, colinele de diverse aspecte, vei vedea bătălii și mișcări vii de figuri și de alte stranii apariții de obraze, de costume și mii de alte lucruri pe care le vei aduce la o formă bună și integră."*

Marea ispravă a leadershipului vizează trecerea omului de la statutul de fin cunoscător al lucrurilor mărunte la statutul de Demiurg, prin expunerea unei alte perspective asupra diferențelor și asemănărilor dintre lucruri, fenomene și stări.

Ştiința de a fi o știință se poziționează în acord cu experiența omului de a traduce orice aspect legat de lucrurile din jur într-un limbaj viu, care denotă o comunicare eficientă cu universul, sau cu Dumnezeu. Adâncimea pe care o simbolizează cunoașterea cea mai aleasă, începând de la fiecare element minor de informație, amplificat prin rezonanța cu care este înzestrat în alt plan, trebuie conținută în simțirea celui care folosește limbajul propriu și figurativ al "apostolilor".

Source: https://neculaifantanaru.com/stiinta-de-a-fi-o-stiinta.html